

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Richarda Galise a Miroslava Makajeva ve věci

žalobkyně: **Z. Ch.**, narozena X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-71776/ZM-2022 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 14 269,40 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, advokáta Mgr. Petra Václavka.

Shodu s proписem potvrzuje: A. Ř.

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobkyně se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-71776/ZM-2022. Řízení bylo zahájeno dne 4. 8. 2022. Věc byla Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále „Komise“) vrácena žalované rozhodnutím ze dne 25. 2. 2025. Vzhledem k tomu, že marně uplynula šedesátidenní lhůta k rozhodnutí o žádosti podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobkyně podala dne 29. 4. 2025 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise vydala dne 6. 5. 2025 opatření proti nečinnosti, jímž žalovanému přikázala rozhodnout do 60 dnů od odpadnutí překážky, pro kterou bylo řízení přerušeno. Toto opatření však žalobkyni neposkytlo adekvátní ochranu. Taková lhůta je nepřiměřeně dlouhá, jelikož žalovanému lhůtu k vydání rozhodnutí fakticky zdvojnásobila.

Vyjádření žalovaného

2. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Tvrdí, že ve věci nebyl a není nečinný. Žalovaný zkoumá, zda žalobkyně splňuje podmínky pro udělení zaměstnanecké karty. Veškeré provedené úkony jsou součástí správního spisu.

Podmínky řízení

3. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené.
4. V projednávané věci z obsahu správního spisu plyne, že po 25. 2. 2025, kdy komise zrušila předchozí rozhodnutí žalovaného (předcházející průběh řízení není pro posouzení věci podstatný), žalovaný zjistil, že původní zaměstnavatel již nemá zájem žalobkyni zaměstnávat. Žalobkyně následně požádala o změnu obsahu žádosti (v níž byl uveden nový zaměstnavatel). Dne 30. 4. 2025 žalovaný vyzval žalobkyni k odstranění vad této žádosti (uvedení konkrétního místa s evidenčním číslem, na němž má být zaměstnána), což žalobkyně učinila dne 9. 5. 2025. Následně dne 13. 5. 2025 žalovaný povolil změnu obsahu žádosti. V následujících měsících žalovaný činil různé úkony ve vztahu k této žádosti, zejména prověřoval budoucího zaměstnavatele žalobkyně.
5. Soud dále konstatuje, že správní spis obsahuje kromě opatření proti nečinnosti ze dne 6. 5. 2025 také usnesení Komise ze dne 23. 5. 2025, kterým naopak návrhu na vydání opatření proti nečinnosti nevyhověla. Ze správního spisu není nijak zřejmé, z jakého důvodu vydala komise během jednoho měsíce dvě odlišná rozhodnutí (patrně o téže žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti).
6. Soud dospěl k závěru, že pro rozhodnutí ve věci není zapotřebí zabývat se otázkou, zda lhůta poskytnutá žalovanému Komisí byla přiměřená, či nikoliv, jelikož pokud by tuto lhůtu pokládal za přiměřenou, pak šedesátidenní lhůta začala běžet dne 9. 5. 2025 (kdy žalobkyně odstranila vadu žádosti na základě výzvy ze dne 30. 4. 2025, na níž opatření Komise ze dne 6. 5. 2025 odkazovalo) a uběhla 8. 7. 2025. Jelikož žaloba byla podána dne 24. 7. 2025, je zřejmé, že žalobkyně již před podáním žaloby splnila podmínku bezvýslednosti vyčerpání prostředku opatření proti nečinnosti. Navíc je třeba doplnit, že i kdyby žalobkyně

Shodu s provpisem potvrzuje: A. Ř.

podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti ke dni podání žaloby nesplnila, tak by tento nedostatek byl ke dni rozhodnutí soudu již zhojen, jelikož ve věci nebylo doposud (tj. po téměř půl roce od podání žaloby) rozhodnuto (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20). Žaloba je přípustná.

Posouzení věci

7. Soud přistoupil k posouzení věci samé na základě skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Soud konstatuje, že Komise v opatření proti nečinnosti ze dne 6. 5. 2025 dospěla k závěru, že žalovaný je nečinný. Nečinnost žalovaného je tím presumována a soud již není oprávněn závěr komise přehodnocovat (viz rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 – 41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Navíc, nečinnost žalovaného je v projednávané věci zcela zřejmá. Řízení ve své poslední fázi (od zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného Komisí) trvá již bezmála 11 měsíců, přičemž jeho přerušení v důsledku odstraňování vad podání žalobkyně trvala ve svém souhrnu cca měsíc. Zákonná lhůta pro rozhodnutí (zásadně 60 dnů dle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 31. 8. 2022) byla tedy několikanásobně překročena. Obrana žalovaného spočívající v paušálním tvrzení, že nečinný nebyl, neboť v řízení prováděl nezbytné úkony za účelem vyřízení žádosti, nemůže obstát. Není podstatné, zda žalovaný činil úkony v řízení, ale zda vydal rozhodnutí o žádosti v zákonem stanovené lhůtě (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 202/2017 – 52, bod 15). Jak plyne z opatření proti nečinnosti (a není to mezi účastníky ani sporné), to se nestalo. Dle spisového materiálu žalovaný rozhodnutí nevydal ani později ke dni rozhodování soudu.

Závěr a náklady řízení

9. Soud uzavírá, že je žaloba důvodná. Proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby v řízení rozhodl ve lhůtě patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Tato lhůta je kratší než zákonná [§ 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců] a soud ji shledal přiměřenou s ohledem dosavadní délku řízení a jeho stav. Žalovaný vyčerpal zákonnou lhůtu několikanásobně, jelikož řízení (počítáno od zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného Komisí) již trvá téměř 11 měsíců. Patnáctidenní lhůtu tak soud stanoví zejména s ohledem na to, že ještě může být nutné žalobkyni umožnit seznámení s podklady rozhodnutí (viz § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a bod 23 rozsudku NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 9 Azs 21/2017 – 57). Rozhodnutí by ale poté měl vydat bezodkladně.
10. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi náhrada nákladů nenáleží. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení proti žalovanému. Náhradu nákladů řízení tvoří: odměna advokáta za dva úkony právní služby po 4 620 Kč (převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně je zároveň plátcem DPH, proto je odměna navýšena o její náhradu ve výši 2 129,40 Kč (21 %). Součástí nákladů řízení je i žalobcem zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2 000 Kč. Náhrada nákladů tak celkem činí 14 269,40 Kč. Náhrada

Shodu s provpisem potvrzuje: A. Ř.

je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobkyně (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. ledna 2026

Lenka Oulíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s provpisem potvrzuje: A. Ř.